கம்பன் மலர்

ஆன்ற தமிழ்க் கம்பன் அரிய இலக்கியத்தை
ஊன்றிப் பயில உளமினிக்கும் — தோன்றும் சுவை
ஊற்றுக்குச் செஞ்சொல் உரைக்கேட்கால் நாவினிக்கும்
ஏற்ற செவியினிக்குமே.

* * *

பண்டைத் தமிழ் மொழியை — பழுத்துப்
பக்குவம் செய்து வைத்தோன்
கற்கண்டின் சுவை யெல்லாம் — சொல்லால்
கனியக் காட்டுவோன்

* * *

எத்திக்கும் போற்றும் இராமன் இதக்கதையைத்
தித்திக்கும் செந்தமிழில் செய்தளித்து — இத்தமிழே
அப்புவியில் மக்கள் அகத்தும் அமர்ந்து வைத்த
கம்பன் கவியே கவி.

* * *

உள்ளம் மகிழ உணர்ந்தோர் அருந்தாறக்
கொள்ளும் இரு காதும் இனிவே — தெள்ளரிய
செந்தமிழ்க் கம்பத் திருநாடன் செய் நூலுக்கு
எந்நூலாமோ இணை ?

* * *

நகையீகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

* * *

முகம் நோக்கி நிற்க அமையும் அகம் நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின்

* * *

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நிழலே

* * *

மங்கை அழகும் வாளுட்டு மயில்கள் அனையாள் மடவனையோள்
பங்கில் உறையும் மேல் அனையாள் பதும மலர்மேல் மாதனையாள்
கங்கை அனையாள் நாமடந்தை அனையாள் கமலத் தடங்கண்ணன்
தங்கை அனையாள் இலங்காத அரக்கி மாதர் தளர்ந்தனையார்

* * *

விழுந்தாள் புரண்டாள் உடல் முழுதும்
வியர்த்தாள் உயிர்த்தாள் வெதும்பினாள்
எழுந்தாள் இருந்தாள் மலர்க்கரத்தை
நெரித்தாள் சிரித்தாள் ஏங்கினாள்
கொழுந்தா! என்றாள் அயோத்தியர் தம்
கோவே! என்றாள் எவ்வுலகும்
தொழுதாள் அரசே! ஓ! என்றாள்
சோர்ந்தாள் அழுதத் தொடங்கினாள்

* * *

ஆற்றலும் நிறையுங் கல்வி யமைதியும் அறிவும் என்னும்
வேற்றுமை இவனோடு இல்லை

* * *

வடக்கண் வரல் சேர்ந்தனனோ இராவணன் மண்ணின் மீதும்
எடுத்தனன் ஏகுவானை எதிர்த்து எனது ஆற்றல் தொலைந்து
மெத்தனன் ஆவ செல்லும் தவத்து அரன் தந்த வாளால்
படுத்தனன், இங்கு வீழ்ந்தேன் ஈது அன்று பட்டது என்றான்

* * *

தீய மந்திரம் அவ்வழி செய்வதற் கேவி
தூய சிந்தையும் திரிந்தது சூழ்ச்சியின் இமையோர்
மாயையும் அவர் பெற்ற நல் வரம் உண்மை யாதும்
ஆய அந்தணர் இயற்றிய அருந்தவத் தாலும்.

* * *

சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை.

* * *

வானின் உயர் கற்பகம்
உயிர்த்த தளிர் வண்ண
மேனி கனி பெற்று, ஓர்
காம வெறி பூட்டும்
தேனின் மொழி பெற்று, திங்கள்
மெத்த கனி பெற்று, ஓர்
மானின் விழி பெற்று, மயில்
வந்தது என வந்தாள்.

* * *

கள்ளிருக்கும் மலர்க்கூந்தல் சானகியை
மனச்சிறையில் கரந்த காதல்
உள்ளிருக்கும் எனக் கருதி உடல் புகுந்து
தடவியதோ ஒருவன் வாளி!

* * *

அறத்திற்கே அன்புசார் பென்பர் அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை.

* * *

கல்லாது நிற்பார் பிறரின்மையால் கல்வி முற்ற
வல்லாரும் இல்லை அவைவல்லர் அல்லாரும் இல்லை
எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ்செல்வமும் எய்தலாலே
இல்லாரும் இல்லை உடையார்களும் இல்லை மாதோ!

* * *

வண்மை இல்லையோர் வறுமை இன்மையால்
திண்மை இல்லையோர் செறுநர் இன்மையால்;
உண்மை இல்லை பொய் உரையிலாமையால்;
ஒண்மை இல்லை பல் கேள்வி ஓங்கலால்.

* * *

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ, ஆன்ற ஒழுக்கு

* * *

நதியின் பிழையன்று நறும்புனல் இன்மை அற்றே
பதியின் பிழையன்று பயந்து நமைப் புரந்தான்
மதியின் பிழையன்று மகன் பிழையன்று மைந்த
விதியின் பிழை நீ இதற்கு என்னை வெகுண்டது என்றான்

* * *

உதிக்கும் உயிருள் உறுதீமை என ஊறை பொங்கக்
கொதிக்கும் மனம் எவ்வணம் ஆற்றுகேன் கோனீ யழுத்தாள்
மதிக்கும் மதியாம் தென் வானவர்க்கும் வளர் ஃதாம்
வாதிக்கும் விதியாகும் என் வெற்றெழில் காண்டு என்றான்.

* * *

மைந்தவோ எனும் மாமகனே எனும்
எந்தையே எனும் என்னுயிரே எனும்
மந்திரனே உன நாணுளனே எனும்
வெந்த புண்ணிடை வேல்பட்ட வெம்மையான்.

* * *

கம்பனை மறந்தால் தமிழ் ஏது?
கவிதை என்பதும் கிடையாது
அம்புவிக் கலைஞன் ஆதாரம்
அவனே தமிழ் மொழிப் பிரகாசம்.

*

கற்பனை நிறைந்தது கம்பன் சொல்
கவித்திறம் நிறைந்தது கம்பன் போல்
அற்புத சித்திரம் அவன் பாட்டு
அறிவுக் கினிப்பதிங் கவன் பாட்டு

*

துயரம் நேர்ந்திடில் துணையாகும்
துன்பம் நீங்கிடப் புணையாகும்
அயர்வுறும் வேளையில் அதுப் பகற்றும்
அச்சம் நீங்கிட அதுப் பயத்தும்

* * *

மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் — மற்றவர்
சொற் கேட்டல் செவிக்கின்பம்

* * *